

Nr 14.

Av herr **Sundvik**, *angående omarbetning av gällande provinsialläkartaxa.*

I statsverkspropositionen under femte huvudtiteln punkt 111 Förste provinsialläkare och provinsialläkare m. fl.: Avlöningar har föreslagits tillsättandet av 20 nya provinsialläkartjänster. I anslutning härtill bör nu gällande provinsialläkartaxa, som trädde i kraft den 1 juli 1926, bli föremål för riksdagens uppmärksamhet, enär taxan i vissa hänseenden är otidsenlig och ofullständig.

Sedan taxan i fråga trädde i kraft, har en taxa för beräkning av läkarvård enligt sjukkasreförordningen tillkommit, och denna senare taxa synes vara normerande för vad som kan anses skäligt beträffande de praktiserande läkarnas arvoden, även om dessa läkare icke äro skyldiga att beräkna sina arvoden efter densamma.

Vid en jämförelse mellan de båda taxorna finner man, att provinsialläkarna i vissa fall ha möjlighet att taga högre ersättning än vad som enligt den s. k. sjukkassetaxan har ansetts skäligt för praktiserande läkare. Provinsialläkartaxan innehåller icke heller några bestämmelser rörande t. ex. operativa ingrepp, bedövning eller förbandsartiklar.

Genom dessa förhållanden kunna provinsialläkarna i vissa fall debitera lika mycket och t. o. m. högre arvoden än vad som ansetts skäligt beträffande de praktiserande läkarna. Provinsialläkartaxan, som tillkommit för att bereda landsbygdens befolkning billig sjukvård, ger därför i sin nuvarande utformning möjlighet till missbruk.

På grund av vad som anförts tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Konungen anhålla om en omarbetning av nuvarande provinsialläkartaxa.

Stockholm den 16 januari 1945.

Anders Sundvik.
